

lingen 1928—29 fremsatte et flertal i folketingsudvalget et tilsvarende ændringsforslag, der vedtoges, jfr. R. T. 1928—29, tillæg B, sp. 173—174. Ændring af retsplejelovens bestemmelse er herefter sket ved lov nr. 209 af 23. juli 1932.

Da godtgørelsen imidlertid trods denne forhøjelse som følge af det stadig stigende prisniveau, nu er ganske utilstrækkeligt til — selv gennemsnitligt — at yde nogen æquivalens for vidnernes tab ved mistet arbejdsindtægt, og da vidnepligten som følge heraf af befolkningen efterhånden opfattes som en tung byrde, har justitsministeriet ment at burde foreslå en forhøjelse af godtgørelsen, således at denne på det nærmeste fordobles.

Det almindelige vederlag for rejse-

udgifter 10 øre foreslås forhøjet til 15 øre, hvilket i henhold til finansministeriets cirkulære nr. 137 af 7. juni 1948 nu er det beløb, tjenestemænd har ret til ved tjenestekørsel på egen cykle.

Den ved de foreslåede forhøjelser forårsagede merudgift for statskassen er ved en i justitsministeriet foretaget skønsmæssig beregning anslået til ca. 125 000 kr. årlig.

§ 211.

Det foreslås også at forhøje godtgørelse og rejsevederlag til syns- og skønsmænd, således at beløbene fordobles.

Denne forhøjelse vil ikke betyde nogen udgift for staten, da det praktisk talt kun drejer sig om civile sager, hvori udgifterne betales af parterne.